

erkjendes og maa erkjendes for at have været aldeles ubevidst om, hvad han gjorde. Det er efter min Formening at slaa en Streg over en af de væsentligste Fordringer, som overhoved maa stilles til Strafftyld, og det er mig fuldstændig umuligt at indse, hvorledes man kan stille Fordringene for at kunne domfælde en Mand anderledes, fordi han er kommen i en Soldatertøj, end man gjorde, forinden han var kommen deri. Betingelserne for Strafftyld maa være de samme, enten man staar overfor Militære eller overfor Civile. (Afbrydelse). Betingelserne for Strafftyld maa være de samme, det tror jeg er en Sætning, som ikke kan beskrives, og det er min fulde, min urokkelige Overbevisning, at saaledes er det. Hvad man kan anføre til Fordel for § 50, er let at indse; det er alt sammen praktiske Hensyn. Man tror, at man ikke tør stole paa en rigtig Opfattelse fra de militære Domstoles Side; man frygter for, at de militære Retter ikke i samme Grad som de civile Domstole skulle forstaa eller formaa at drage Grændsen imellem de Tilfælde af Drukkenskab, hvor Tilregnelighed er udelukket, og de Tilfælde, hvor dette ikke kan siges, men det er efter min Opfattelse paa ingen Maade berettiget paa Grund af en saadan Mistillid til de militære Domstole at omstøde et af de allerførste Principer for en retfærdig Straffelovgivning. Naar man dernæst har sagt — blandt Andet sagde den meget ærede Ordfører det for et Dieblis siden — at man ved en medfat Bestemmelse ligesom sætte en Præmie for at drikke sig fuldstændig drukken, er det af den Slags Argumenter, som vi ogsaa hørte her i denne Sal for en Del Aar tilbage, da vi forhandlede den almindelige, borgerlige Straffelov. Det undrer mig imidlertid at høre dette Argument gjentaget fra den ærede Ordførers Side, fordi det forekommer mig pinsynligt at bero — han tillade mig at sige det — paa en noget uklar Tankegang. Her er Tale om, hvad der gjøres i en Tilstand af Drukkenskab, hvor al Tilregnelighed, al Bevidsthed er udelukket. Dersom den Mand, som har bestemt at drikke sig fuld for i denne Tilstand at udføre en Forbrydelse, virkelig i det Dieblis, han udfører Forbrydelsen, kan tænkes at gjøre det i Genhold til den Beslutning, han har taget om at drikke sig fuld, er dette et fuldstændigt afgjørende Bevis for, at han har været sig bevidst. Har han nemlig Grindringen om denne Beslutning, handler han i Konsekvens deraf, er han ikke uden Bevidsthed, og han er da heller ikke utilregnelig; dette Raisonnement beror altsaa virkelig paa en Uklar-

hed i Tankegangen. Jeg veed meget vel, at man er bange for en Bestemmelse, som udtaler, at den Utilregnelige ikke kan straffes; jeg veed, at en saadan Bestemmelse vækker Frygt for mangt et Misbrug og jeg forstaaer meget godt, at man navnlig i Militæretaten er bange for de praktiske Følger af en saadan Bestemmelse, men jeg vil minde om, at en lignende Frygt blev udtalt i denne Sal under Behandlingen af den almindelige borgerlige Straffelov, og jeg vil opfordre de ærede Medlemmer af denne Forsamling til at gjøre sig bekendte med, hvilke Virkninger den borgerlige Straffelovs Bestemmelser i denne Henseende have haft gennem den halve Snes Aar, den borgerlige Straffelov har været i Virksomhed. Det er overordentlig almindeligt, at netop den Slags Undskyldninger paaberaabes i Kjøbenhavn. Man gjenemgaa Kriminalrettens og den offentlige Politirets Annaler, og man vil finde det overordentlig hyppigt, at Drukkenskab paaberaabes; men i hvor mange Tilfælde er Noget erklæret fri for Straf paa Grund af paaberaabt Drukkenskab, i hvor mange Tilfælde har Retten erkjendt, at der havde været en Drukkenstab til Stede, som fuldstændig udelukkede Tilregnelighed? Jeg tror næsten i intet Tilfælde, og dette er vel det bedste Bevis for, at der ikke er praktiske Grunde til at frygte for Bestemmelsen. saaledes som man har ment. Særligt vil jeg erkjende, at der i de militære Forhold kan være nogen Anledning til at stille Sagen anderledes end paa den almindelige borgerlige Lovgivnings Omraade, men i hvilken Henseende? I den Henseende, at det er fuldstændigt i sin Orden, at man i de militære Forhold erklærer Drukkenstab for en Forbrydelse i og for sig. Man sætte en alvorlig Straf for Drukkenstab, navnlig i Tjenesteforhold, og særligt hvor der kan være Tale om Adøvelse af Tjenesteplicht. Jeg har intet imod, at man sætter denne Straf med en saadan Bidde, at det derigjennem bliver muligt ogsaa at tage Hensyn til de Excesser, de Gjerninger, Manden i sin Drukkenstab har udført; men Et er i og for sig at straffe Drukkenstab, fordi det i mange Tilfælde er en Forsyndelse, at drikke sig fuld, og fordi det bliver en Forbrydelse, naar man gjør det under saadanne Omstændigheder, at man kan frygte for, at man i sin drukne Tilstand vil begaa Retstræffelser, men noget ganske Andet er det at udtale, saaledes som her i § 50, at den af Drukkenstab utilregnelige Mand skal straffes paa samme Maade som den fuldt tilregnelige. Det